

List do Efezjan

Rozdział 1

Pozdrowienie

1. Paweł wysłannik Pomazańca Jezusa dla woli Boga, — świętym — będącym [w Efezie] i wiernym w Pomazańcu Jezusie: 2. łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Pomazańca.

Boży plan zbawienia

3. Błogosławiony — Bóg i Ojciec — Pana naszego Jezusa Pomazańca, — błogosławiący nas w całym błogosławieństwie duchowym na — niebiosach w Pomazańcu, 4. stosownie do tego wybrał sobie nas w Nim, przed poczęciem świata, aby [postawić] nas świętymi i nieskazitelnymi w obecności Jego, w miłości. 5. Przeznaczywszy nas dla usynowienia przez Jezusa Pomazańca w Nim, według — upodobania — woli Jego, 6. dla uwielbienia chwały — łaski Jego, którą łaskawie obdarował nas w — Umiłowanym, 7. w którym mamy — odkupienie przez — krew Jego, — przebaczenie — upadków, według — bogactwa — łaski Jego, 8. która pomnożyła się w nas w całej mądrości i pojmowaniu, 9. dawszy poznać nam — tajemnicę — woli Jego, według — upodobania Jego, co powziął w Nim, 10. w zarządzeniu — pełni — czasów, połączyć — wszystko w — Pomazańcu, [co] na — niebiosach i — na — ziemi, w Nim, 11. w którym i otrzymaliśmy dziedzictwo przeznaczone według wcześniejszego ustanowienia — [Tego,] wszystko sprawiającego według — dekretu — woli Jego, 12. ku — byciu nam dla uwielbienia chwały Jego, [którzy] wcześniej złożyliśmy nadzieję w — Pomazańcu; 13. w którym i wy, wysłuchawszy — słowa — prawdy, — dobrej nowiny — zbawienia waszego, w którym i uwierzywszy zostaliście zapieczętowani — Duchem, — obietnicy — Świętym, 14. który jest zadatkim — dziedzictwa naszego, dla odkupienia — [tego co] pozyskane, ku uwielbieniu — chwały Jego.

Modlitwa o ducha mądrości i objawienia

15. Dla tego i ja, usłyszawszy — o waszej wierze w — Pana Jezusa i [o] miłości — dla wszystkich — świętych, 16. nie zaprzestaję dziękując za was, wspomnienie czyniąc w — modlitwach mych, 17. aby — Bóg — Pana naszego Jezusa Pomazańca, — Ojciec — chwały, oby dał wam ducha mądrości i objawienia w poznaniu Jego, 18. oświecone — oczy — serca waszego, [aby] — stało się widoczne wam, jaka jest — nadzieja — powołania Jego, jakie — bogactwo — chwały — dziedzictwa Jego, w — świętych, 19. i jak — przewyższająca wielkość — mocy Jego w nas — wierzących według — działania — potęgi — siły Jego, 20. którą wykazał w — Pomazańcu wzbudziwszy Jego z martwych, i posadziwszy na prawej [ręce] Jego w — niebiosach, 21. powyżej każdego początku i władzy i mocy i panowania i wszelkiego imienia wymienianego nie tylko w — wieku tym, ale i w — mającym przyjść 22. i, wszystko podporządkował

pod — stopy Jego i Jego ustanowił głową ponad wszelkim — zgromadzeniem, **23.** które jest — ciałem Jego, — pełnią — [Tego] wszystko we wszystkim wypełniającego sobą.

Rozdział 2

Ratunek - tylko w Chrystusie, z łaski przez wiarę

1. I was, będących martwymi, [w] niewłaściwym postępowaniu i — grzechach waszych, **2.** w których niegdyś chodziliście według — wieku — świata tego, według — władcy, — rządcy — powietrza, — ducha — teraz działającego w — synach — nieposłuszeństwa, **3.** w których i my wszyscy obracaliśmy się niegdyś w — pożądaniach — ciała naszego, czyniąc — wolę — ciała i — myśli, i byliśmy dziećmi [z] natury gniewu, jak i — pozostali; **4.** — zaś Bóg bogaty będąc w miłosierdzie, przez — wielką miłość Jego, którą ukochał nas, **5.** i [to] będących nas, martwymi [w] niewłaściwym postępowaniu, współłożył [z] — Pomazańcem,— łaską jesteście uratowani,— **6.** i współwzbudził i współposadził na — niebiosach w Pomazańcu Jezusie, **7.** aby wskazałby w — wiekach — przychodzących, — przewyższające bogactwo — łaski Jego w dobroci dla nas w Pomazańcu Jezusie. **8.** — Bowiem łaską jesteście uratowani przez wiarę, i to nie z was, Boga [to] dar. **9.** Nie z dzieł, aby nie ktoś chęłpiłby się. **10.** Jego bowiem jesteśmy wytworem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dzieł dobrych, co przygotował wcześniej — Bóg, aby w nich chodzilibyśmy. **11.** Dlatego wspominajcie, że niegdyś wy — [z] narodów na ciełe, — nazywani nieobrzezaniem przez — nazywanych obrzezaniem na ciełe uczynionym ręką, **12.** że bylibyście [w] czasie owym bez Pomazańca, oddzieleni [od] społeczności — Izraela i obcy — przymierzom — obietnicy, nadziei nie mający i bezbożni na — świecie. **13.** Teraz zaś w Pomazańcu Jezusie, wy, — niegdyś będący daleko, zostaliście postawieni blisko we — krwi — Pomazańca. **14.** On bowiem jest — pokojem naszym, — uczyniwszy [z] dwojga jeden i — leżący pośrodku mur — odgradzenia usunął, — wrogość, w — ciełe Jego. **15.** — Prawo — przykazań w postanowieniach zniósł, aby [z] dwóch stworzyłby w sobie jako jednego, nowego człowieka, czyniąc pokój, **16.** i pojednałby na powrót — obydwu w jednym ciełe [z] Bogiem przez — krzyż, uśmierciwszy — wrogość w Nim. **17.** I przyszedłszy ogłosił dobrą nowinę pokoju wam: [tym] daleko i pokój [tym] blisko; **18.** bo przez Niego mamy — przystęp — jedni i drudzy w jednym Duchu do — Ojca. **19.** Dlatego więc już nie jesteście obcy i przechodniami, ale jesteście współobywatelami — świętych i domownikami — Boga, **20.** zbudowani na — fundamencie — wysłanników i proroków, [a] będący węglem jego, Pomazaniec Jezus, **21.** w którym wszelka budowla spajana wzrasta w przybytek święty w Panu, **22.** w którym i wy jesteście razem budowani w mieszkanie — Boga w Duchu.

Rozdział 3

Paweł apostołem dla narodów

1. [Z] tego powodu ja, Paweł — więzień — Pomazańca Jezusa za was — z narodów— 2. jeśli rzeczywiście usłyszeliście [o] szafarzowaniu — łaski — Boga — danej mi dla was, 3. że ze względu na objawienie, stała się znana mi — tajemnica, jak wcześniej napisałem — pokrótce. 4. Dzięki temu jesteście w stanie czytając, rozumieć — wgląd mój w — tajemnicę — Pomazańca, 5. która [w] innych pokoleniach nie została oznajmiona — synom — ludzkim, jak teraz została objawiona — świętym wysłannikom Jego i prorokom w Duchu, 6. [To] jest, [że] — [ludzie z] narodów: współdziedzicami i współczłonkami i współuczestnikami — obietnicy w Pomazańcu Jezusie przez — dobrą nowinę, 7. którego stałem się sługą według — daru — łaski — Boga — przekazanej mi według — działania — mocy Jego. 8. Mnie — mniejszemu [od] wszystkich świętych, została przekazana — łaska ta: — narodom ogłosić dobrą nowinę, [to] niezgłębione bogactwo — Pomazańca, 9. i oświecił, czym — szafarzowanie — tajemnicy — pozostającej w ukryciu od — wieków w — Bogu, [Temu] [co] wszystko stworzył, 10. aby stała się znana teraz — początkom i — władzom na — niebiosach przez — zgromadzenie — różnorodna mądrość — Boga, 11. według wcześniejszego ustanowienia — wieków, które uczynił w — Pomazańcu Jezusie — Panu naszym, 12. w którym mamy — swobodę wypowiedzi i przystęp w zaufaniu przez — wiarę Jego. 13. Dlatego proszę, nie zniechęcać się w — uciskach mych za was, która jest chwałą waszą.

Modlitwa o poznanie miłości Chrystusowej

14. [Z] tego powodu zginam — kolana moje do — Ojca, 15. od którego wszelki ród na niebiosach i na ziemi jest nazywany, 16. aby dałby wam według — bogactwa — chwały Jego, mocy, [by] zostać wzmocnionymi przez — Ducha Jego w — wewnątrz człowieka, 17. [aby] zamieszkać [mógł] — Pomazaniec przez — wiarę w — sercach waszych, w miłości będąc zakorzenionymi i ugruntowanymi, 18. aby nabralibyście siłę [by] uchwycić wraz z wszystkimi — świętymi, jaka — szerokość i długość i wysokość i głębokość, 19. [by] poznać — [tę] przewyższającą — poznanie, miłość — Pomazańca, aby zostalibyście wypełnieni do całej — pełni — Boga. 20. [Temu] zaś, który jest w stanie ponad wszystko uczynić, ponad wszelką miarę, [o] które prosimy lub myślimy, według — mocy — działającej w nas, 21. Jemu — chwała w — zgromadzeniu i w Pomazańcu Jezusie we wszystkich — pokoleniach, [na] wieków — wieków: Amen!

Rozdział 4

Zachęta do życia godnego powołania

1. Wzywam więc was ja, — więziń w Panu, [abyście] godnie postępowali [względem] powołania, [do] którego zostaliście wezwani, 2. z wszelką uniżonością umysłu i łagodnością, z cierpliwością, znosząc sobie nawzajem w miłości, 3. usilnie starając się zachować — jedność — Ducha w — spójni — pokoju: 4. jedno ciało i jeden Duch, jak i zostaliście wezwani w jednej nadziei — powołania waszego; 5. jeden Pan, jedna wiara, jedno zanurzenie; 6. jeden Bóg i Ojciec wszystkich, — ponad wszystkimi i przez wszystkich i we wszystkich. 7. [A] zaś każdemu [z] nas została dana — łaska według — miary — daru — Pomazańca. 8. Dlatego mówi: Wstąpiwszy ku wysokości wziął do niewoli wziętych do niewoli, dał dary — ludziom. 9. — Zaś, [że] wstąpił, cóż jest jeśli nie, że i zstąpił do — będącego w dole regionu — ziemi? 10. [Tym, który] zstąpił, On jest i [który] wstąpił powyżej wszystkich — niebios, aby wypełniłby — wszystko. 11. I On dał tych [jednych jako] wysłanników [innych] zaś [jako] proroków, [innych] zaś [jako] głosicieli dobrej nowiny, [innych] zaś [jako] pasterzy i nauczycieli, 12. ku — wydokształceniu — świętych w dziele służby, ku budowaniu — ciała — Pomazańca, 13. aż osiągnęlibyśmy — wszyscy — — jedność — wiary i — poznania — Syna — Boga, do męża idealnego, do miary wieku — pełni — Pomazańca, 14. abyśmy już nie bylibyśmy niemowlętami kołysanymi przez fale i unoszonymi dookoła wszelkim wiatrem — nauczania w — oszukaństwie — ludzi, w fałszywej mądrości, do — podstępny — zwiedzenia, 15. [lecz] prawdę mówiąc zaś w miłości, wzroslibyśmy w Niego [we] wszystkim, który jest — głową, Pomazaniec, 16. z którego całe — ciało, dopasowywane i wiązane przez wszystkie stawy, — zasilane według działania w mierze [właściwej dla] każdej części, — wzrost — ciała czyniąc sobie ku budowaniu swojemu w miłości. 17. To więc mówię i świadczę w Panu, więcej już nie wy postępujcie jak i — narody postępują w próżności — umysłu ich, 18. pogrążeni w ciemności — myśli będąc, oddaleni od — życia — Boga, przez — ignorancję — będącą w nich, przez — zatwardziałość — serca ich, 19. którzy stawszy się nieczułymi, siebie samych wydali — rozwiązłości ku robieniu nieczystości wszelkiej z chciwością. 20. Wy zaś nie tak nauczyliście się — Pomazańca, 21. jeśli rzeczywiście Go usłyszeliście i w Nim daliście się pouczyć, jako, że jest prawda w — Jezusie, 22. zdejmując z was według — wcześniejszego zachowania, — starego człowieka, — niszczonego według — pragnień — zwoźniczych, 23. [a] dawać odnawiać się zaś [w] duchu — umysłu waszego, 24. i przyoblec — nowego człowieka — według Boga stworzonego w sprawiedliwości i świętości — prawdy. 25. Dlatego odłożywszy — fałsz, mówcie prawdę, każdy do — przyjaciela jego, gdyż jesteśmy jednością drugimi członkami. 26. Gniewajcie się i nie grzeszcie; — słońce niech nie zachodzi nad gniewaniem się waszym, 27. ani nie dawajcie miejsca — oszczercom. 28. — Kradnący już niech nie kradnie, więcej zaś, niech trudzi się wypracowując — własnymi rękami — dobro, aby miał [z czego] przekazywać — potrzebę mającemu. 29. Każde słowo zgnię z — ust waszych niech nie wychodzi, ale jeśli [już, to] dobre do budowania, [gdy] trzeba, aby dało

łaskę — słuchającym. **30.** I nie smućcie — Ducha — Świętego — Boga, w którym zostaliście zapieczętowani ku dniu odkupienia. **31.** Wszelka gorycz i zapalczywość i gniew i krzyk i obelga niech zostanie usunięte od was ze wszelką złością. **32.** Stawajcie się zaś ku sobie nawzajem łagodni, miłosierni, darowując sobie jak i — Bóg w Pomazańcu darował wam.

NPI – Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza

Tłumaczenie: Krzysztof Radzimski

Prawa autorskie © 2021 [Kościół Chrześcijan Baptystów w Nowym Dworze Mazowieckim](#).

Udostępnione na licencji [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).